

sagde før, ikke kommet, men jeg har faaet Oplysninger gennem Statistisk Departement; Antallet af Fabrikker kender jeg ikke, men jeg formoder, det er det samme som i 1925. Arbejderantallet er derimod ikke 2 800, men 3 050. Fra 1925 til 1926 er der altsaa en Stigning paa 250 beskæftigede Arbejdere. I Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag hedder det, at der i 1926 beskæftigedes 2 700 Arbejdere. Dette Tal er ikke rigtigt. Urigtige er ogsaa de anslaaede Tal i Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanterers Skrivelse af 7. Januar 1927, der staaer aftrykt under Bilag XII; i denne Skrivelse anslaaes Arbejderantallet i 1926 til 2 600 à 2 700; som før nævnt var det 3 050. Jeg mener selvfølgelig ikke, at man hverken fra det konservative Folkepartis Side ved sin Opgivelse i Bemærkningerne til Lovforslaget eller fra Skotøjsfabrikanternes Side har tilsigtet at opgive urigtige Tal, jeg skønner, man den Gang ikke har haft saadanne Oplysninger, at man har kunnet give de rigtige Tal, men jeg gør altsaa opmærksom paa, at Beskæftigelsen ikke som paaapeget er 2 600 til 2 700, men 3 050.

Produktionen fordeler sig saaledes i de forskellige Aar — jeg tager ogsaa her Sammenligningsgrundlaget 1913, 1925 og 1926 —, at Produktionen i 1913 var 1 503 t eller 2 402 000 Par Fodtøj. I 1925 er Produktionen vokset til 1 584 t eller 2 743 000 Par Fodtøj. For 1926 er Produktionen vokset til 1 632 t eller 2 894 000 Par. Jeg gør atter her opmærksom paa, at i Skotøjsfabrikanternes Skrivelse til Industriraadet af 7. Januar 1927 opgav man for 1926 ikke blot Arbejdernes Antal urigtigt, men anslog den indenlandske Produktion til 2 400 000 Par; den viser sig at være 2 894 000 eller ca. $\frac{1}{2}$ Million Par mere. Ligeledes anslaar man i Tons Produktionen til 1 350 t, men den viser sig at være ikke 1 350 t, men 1 632 eller omtrent 300 t mere. Altsaa, produktionsmæssigt er der en ikke ubetydelig Fremgang fra 1913 til 1925 og endvidere en betydelig Fremgang fra 1925 til 1926, og følgelig er ogsaa, naar Produktionen er større end opgivet i den Skrivelse fra Skotøjsfabrikanterne, jeg har nævnt, og i hvilken Importen er anslaaet til 40—50 pCt. af Forbruget, ogsaa denne Procent urigtig, idet, naar Produktionen er større end an-

slaaet, Procentantallet for Importen selvfølgelig bliver betydeligt lavere.

Men der er en Ting, der er rigtig, og det er, at selv om der er Stigning i den indenlandske Produktion, svarer Stigningen i Produktionen ikke til Stigningen i Forbruget, og derfor er Importen selvsagt vokset. Jeg skal ogsaa oplyse om, hvorledes det forholder sig med denne, og tager det samme Sammenligningsgrundlag: 1913, 1925 og 1926. I 1913 var Importen 288 t, i 1925 728 t og i 1926 godt 1 100 t, jeg har det ikke ganske nøjagtigt, men det er antagelig saadant noget som 1 100 og nogle og tyve. Jeg bemærker dette samtidig til det ærede Medlem Hr. Drachmann, der udtalte, at vi nu har en Import pr. Maaned, der svarer til hele Importen i 1913. Det kalder jeg for en mild Overdrivelse, thi det vil jo sige, at Importen nu skulde være 12 Gange saa stor som i 1913. Den er kun 4 Gange saa stor. Den kan være stor nok endda.

Af denne Stigning i Importen falder den overvejende Del paa Fodtøj med Gummisaal og Overdel af Læder. Af Importen af denne Vare var der i 1913 slet ingen, da brugte man ikke Fodtøj med Raagummisaal. I 1925 er den 227 t og i 1926 340 t. Jeg gør opmærksom paa, at der her er et Omraade, hvor den indenlandske Produktion ikke i Tide har tilpasset sig efter Forbruget, man har ikke i Tide fra den danske Skotøjsfabrikations Side indrettet sig paa, at Folk ønskede at gaa med Gummifodtøj. Man begyndte først her at producere Fodtøj med Gummisaal, efter at Udlandets Fabrikanter havde faaet Tag i Forbruget gennem deres Forhandlere. Jeg gør opmærksom paa, at af dette Fodtøj med Gummisaal og Overdel af Læder kom alene fra Sverige i 1925 90 t og i 1926 103 t, selvfølgelig fordi man dér kan producere denne Vare billigere end her, da Produktionsomkostningerne dér ligger paa et lavere Niveau, og man i Tide har indrettet sin Fabrikation paa at fabrikere disse Varer i Masse. Derfor kan den danske Produktion ikke klare sig. Jeg gør opmærksom paa en anden Ting: Lærredsfodtøj med Gummisaal. Vi har herhjemme faaet en Fabrik, jeg tænker paa Fabrikken Codan ved Køge, der har indrettet en stor Fabrikation, og det